

STC 92/2005, de 18 d'abril

Vulneració del dret a la llibertat sindical. Detriment econòmic per raó de l'activitat sindical (accés al text de la sentència)

El recurrent en empara considera que s'ha vulnerat el seu dret a la llibertat sindical, reconegut a l'article 28.1 CE. La qüestió que es planteja en el recurs és si el canvi de residència derivat de les necessitats sindicals d'un treballador, pot implicar deixar de percebre la indemnització per residència que el demandant d'empara venia percebent fins aleshores.

En el cas que es jutja el funcionari fou destinat a Melilla amb la corresponent percepció de la indemnització per residència. Posteriorment, l'Administració li concedeix el permís per desenvolupar tasques sindicals a temps complet, quedant alliberat de treballar. Finalment, el sindicat al qual estava afiliat comunica a l'administració el trasllat d'aquest funcionari a Múrcia, per necessitats internes del sindicat.

Afirma el TC que **l'activitat de representació dels treballadors necessita de garanties front a qualsevol acte d'ingerència. En conseqüència, afirma, dins del contingut del dret de llibertat sindical reconegut a l'article 28.1 CE es troba el dret del treballador a no patir cap perjudici en la seva situació professional o econòmica com a conseqüència de la seva activitat com a representant dels treballadors.** Es tracta d'una "garantia d'indemnitat" que impedeix qualsevol diferència de tracte per raó de l'afiliació sindical o activitat sindical. És per això que, assenyala el TC, un treballador *alliberat* estaria patint un perjudici econòmic si rebés una menor retribució que quan no tenia dita condició d'*alliberat*.

Vot particular formulat per dos dels magistrats:

El demandant d'empara, venia rebent la indemnització per raó de residència mentre gaudia de la condició d'*alliberat* i residia a Melilla. Així doncs, segons el parer dels magistrats discrepants, no és el fet de ser alliberat, sinó el fet de deixar de residir a Melilla, la causa de no continuar percebent la indemnització per residència. La conceptualització jurídica que de la indemnització per residència fa la normativa aplicable, donaria un mateix tracte a qui realitza tasques de representació sindical que a la resta de treballadors, perquè condiciona la seva percepció únicament a la residència efectiva. Qualsevol altra interpretació implicaria, segons el vot formulat, donar un tracte de favor a qui, per raons de representació sindical, percep la indemnització malgrat no residir a Melilla, front a la resta de treballadors que, tot i mantenir el seu destí en Melilla, estiguin en situació de comissió de serveis fora d'aquest territori.